15/12/2024

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΑ’ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή ΙΑ’ Λουκά (Των Προπατόρων) Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λουκ. ιδ’ 16 – 24 (15-12-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος την παραβολήν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς

εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Νεοελληνική Απόδοση

Είπε ο Κύριος «Ένας άνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δείπνο και κάλεσε πολλούς. Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου, έστειλε το δούλο του να πει στους καλεσμένους: ελάτε, όλα είναι πια έτοιμα. Τότε άρχισαν ο ένας μετά τον άλλο να βρίσκουν δικαιολογίες: Ο πρώτος του είπε: έχω αγοράσει ένα χωράφι και πρέπει να πάω να το δω· σε παρακαλώ, θεώρησέ με δικαιολογημένον. Άλλος του είπε: έχω αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ, δικαιολόγησέ με. Κι ένας άλλος του είπε: είμαι νιόπαντρος και γι΄ αυτό δεν μπορώ να έρθω. Γύρισε ο δούλος εκείνος και τα είπε αυτά στον κύριό του. Τότε ο οικοδεσπότης οργισμένος είπε στο δούλο του: πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης και φέρε μέσα τους φτωχούς, τους ανάπηρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς. Όταν γύρισε ο δούλος του είπε: κύριε, αυτό που πρόσταξες έγινε και υπάρχει ακόμη χώρος. Είπε πάλι ο κύριος στο δούλο: πήγαινε έξω από την πόλη στους δρόμους και στα μονοπάτια κι ανάγκασέ τους να έρθουν, για να γεμίσει το σπίτι μου· γιατί σας βεβαιώνω πως κανένας από κείνους που κάλεσα δε θα γευτεί το δείπνο μου. Γιατί, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί».

Σχολιασμός

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα είναι παρμένο από το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο και πιο συγκεκριμένα από το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο οι στίχοι δέκα έξι μέχρι και είκοσι τέσσερα. Η παραβολή αυτή είναι γνώστη στους περισσοτέρους ως η παραβολή του Μεγάλου Δείπνου και αποτελεί μια από τις πλέον σημαντικές παραβολές του Χριστού. Μέσα από αυτήν τίθεται άμεσα ο προβληματισμός περί της βασιλείας του Θεού η οποία πραγματώνεται στο πρόσωπο του Χριστού και φέρνει τον άνθρωπο ενώπιον της ευθύνης που έχει για να απαντήσει θετικά ή αρνητικά στο κάλεσμα του Θεού.

Ξεκινώντας ο Κύριος την παραβολή μας λέει για κάποιον άνθρωπο πλούσιο κατά πάσα πιθανότητα αφού είχε διάφορους δούλους υπό την επίβλεψη του, οποίος συγκάλεσε ένα μεγάλο δείπνο στο οποίο προσκάλεσε πολύ κόσμο. Όταν απέστειλε κάποιο δούλο για να ενημερώσει τους καλεσμένους ότι το δείπνο ήταν έτοιμο για να προσέλθουν να δειπνήσουν, ο ένας μετά τον άλλο προέβαλλαν δικαιολογίες για

τη μη παρουσία τους σε αυτό. Ένας εξ΄ αυτόν είπε ότι αγόρασε χωράφι και θα πήγαινε να το ελέγξει για να είναι σίγουρος ότι δεν εξαπατήθηκε . Άλλος αγόρασε πέντε ζευγάρια βόδια και αυτός θα πήγαινε να τα δοκιμάσει μήπως και δεν είναι καλά για την εργασία που τα ήθελε. Ένας άλλος δικαιολογήθηκε από το γεγονός ότι ήταν νιόπαντρος και δεν μπορούσε να εγκαταλείψει την συζυγική εστία. Αφήνοντας πίσω τις διάφορες οικογενειακές υποχρεώσεις που είχε. Μαθαίνοντας όλα αυτά ο οικοδεσπότης εξοργίστηκε και απέστειλε τον δούλο του στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης για να μαζέψει τους φτωχούς ,τους αναπήρους, τους τυφλούς και τους κουτσούς. Ακολουθώντας αυτή την εντολή του κυρίου του πηγαίνει και μαζεύει όλους αυτούς αλλά πάλι δεν γεμίζει το τραπέζι ,δεν πληρούνται όλες οι θέσεις του δείπνου υπήρχαν ακόμη κενές θέσεις. Έτσι αποστέλλεται και πάλι ο δούλος από τον κύριο του έξω από την πόλη στα περίχωρα για να μαζέψει κόσμο έτσι ώστε να πληρωθούν όλες οι θέσεις στο τραπέζι και να γεμίσει το σπίτι του οικοδεσπότη. Στο τέλος της παραβολής δίνεται μια βεβαίωση δια στόματος του οικοδεσπότη του δείπνου αυτού, ότι από τους προσκεκλημένους κανένας δεν θα γευτεί από το δείπνο αυτό, διότι καλεσμένοι ήταν πολλοί οι εκλεκτοί όμως λίγοι.

Μέσα από τη συγκεκριμένη ευαγγελική περικοπή κεντρικό θέμα αποτελεί η βασιλεία του Θεού η οποία παρομοιάζεται με το μεγάλο δείπνο. Στο δείπνο της βασιλείας του Θεού είναι καλεσμένοι όλοι οι άνθρωποι για να παραστούν ανεξαρτήτως της φυλής που ανήκουν. Δεν είναι όμως καλεσμένοι όλοι από την αρχή αλλά κλιμακωτά. Πρώτα κλήθηκαν οι Ιουδαίοι που ήταν ο εκλεχτός λαός του Θεού. Την κλήση αυτή του Θεού την έλαβαν μέσω των προφητών που τους απέστειλε έτσι ώστε να τους προετοιμάσει για να δεχθούν και να γευθούν την βασιλεία του Θεού. Αυτοί όμως αντί να αποδεχθούν την πρόσκληση του Θεού την απέρριψαν προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες στηριγμένες πάνω στις διάφορες κοινωνικές μέριμνες της ζωής και μένοντας προσκολλημένοι στη δική τους ερμηνεία που είχαν δώσει για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού. Βλέποντας αυτή την απόρριψη από μέρους των επισήμων Ιουδαίων απευθύνεται προς τον απλό Ιουδαϊκό λαό ο οποίος καλείται να γίνει μέτοχος της βασιλείας του Θεού. Εκτός όμως από τους απλούς Ιουδαίους καλεί και τους εθνικούς που κατοικούν πέρα από την Ιουδαία έτσι ώστε να είναι όλοι στο δείπνο και να μη μήνη κανείς έξω.

Η πρόσκληση του οικοδεσπότη προς όλους τους ανθρώπους να παραστούν ως συνδαιτυμόνες στο δείπνο μας καθιστά όλους υπευθύνους της αποδοχής ή όχι της προσκλήσεως. Προέκταση αυτού του δείπνου αποτελεί η Εκκλησία στην οποία ο Θεός μας καλεί να ενταχθούμε. Ειδικότερα όμως το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας στο οποίο παρατίθεται το πανάγιο σώμα και το τίμιο αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Πορευόμενοι προς τις άγιες ημέρες των Χριστουγέννων και

βλέποντας τη δύσκολη κοινωνική κατάσταση την οποία βιώνουμε καθημερινά ας προσπαθήσει ο καθένας με οποίο τρόπο μπορεί να απαλείψει τον πόνο και την θλίψη που έχει φωλιάσει σε αρκετές ψυχές ανθρώπων. Με τον τρόπο αυτό γινόμαστε αφορμή ώστε οι άνθρωποι αυτοί να οδηγηθούν κοντά στον Θεό γευόμενοι και αυτοί την χαρά που μας προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία. Να μη μείνουμε μόνοι στη χαρά αυτή αλλά να πράξουμε όπως ο οικοδεσπότης της σημερινής παραβολής που προσκάλεσε και τους υπολοίπους να ’ρθούν να γευτούν μαζί του.

Φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης